

Απο Τη
ΖΩΗ *
ΤΩΝ * *
ΑΤΘΙΔΩΝ

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Μ. Χ.

Έκ πρώτης όψεως δίνει την εντύπωση ότι είναι νόστιμη, αλλά όταν σάς μιλήσει το πρόσωπό της φωτίζεται από μια έκφραση τόσο γοητευτική που αιχμαλωτίζει άμεσα τη συμπάθειά σας και το ενδιαφέρον σας. Είναι μάλλον χαμηλό άναστημά της, αλλά πολύ συμμετρική ή σιλουέτα της, και κομφορτάτη, απόδειξις μια άληθινή εμφάνισις της με ελάχιστον ισπανική άμυρση, -στυλ- που εδωχμάτιζε «κατ'εξ» χρώματος μωβ, με μαντίλια από μαύρη δαντέλλα σαντιγύ ή ποια ήτο πρόγραμμα ή εμφώχωση της χάριτος. Σε-τρελλάίνεται γιά χορό, και όταν αντίληφθ ή φυλλόξηση-όπως λέει-υπό έποψιν χορευτικής κινήσεως, άμεσα διοργανώνει χορευτικές προεπερδεί στήη της. Είναι πολύ εύχαριστη και αγαπητή στους κομικούς κύκλους.

Η Μοντζίυ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Από τις πλέον ενδιαφέρουσες δεξιότητες ή δοθείσα εις την Γαλλικήν Προσβείαν την παρελθούσα Πέμπτην προς τιμήν του κ. Τιμπό, της κ. Αλεξοπερι και του κ. Ρισλέν.

— Ο Προσβευτής της Γαλλίας κ. ντε Σαμπρέν έδεδετο και έπειροπειτο τους κελημένους του, με την χαρακτηρίζουσα αυτόν ευγένειαν. Μεταξύ των κελημένων διακρίναμεν κ. και κ. Σαγιάνας, κ. και Δα Άβέρωφ, κ. και κ. Κολομπέ, κ. και κ. Μπρινέτ, Δας Κυριαζή, χαριτωμένες εμφάνισεις, ή μά με λευκό, και ή άλλη κόκκινος κρελ-ντε-σάν, τήν κ. Λιβερράτου, κομφορτάτη τουαλέττα, χρομάτος βιολιν ζωρζέτ, τόν κ. και τήν κ. Κασσαβέτη, τόν κ. και τήν κ. Κ. Τριανταφύλλου, όφραοιτάτη, με τουαλέττα vert-d'-eau, τόν κ. και τήν κ. Βελουδιού τουαλέττα κροφ-τόν κ. και τήν κ. Φοιά τουαλέττα μαύρη, τήν κ. Καλφοπούλου τουαλέττα λευκή, τόν κ. και τήν κ. Μπουστινίου τουαλέττα κομψή μαύρη και τας Δας Παπαϊωάννου, δύο δροσερές εμφάνισεις.

— Προχθές καλλιτεχνική έσπερις προς τιμήν του κ. Τιμπό παρά τω κ. και τή κ. Κ. Τριανταφύλλου. Η οίκοδέσποινα έκτάκτως εύμορφη με τουαλέττα βρε-άμάν κρελ-ντε-σάν εις συνδυασμύ όμοιο-ζωμωφ λιμπερι. Η κ. Τιμπό με τουαλέττα κομψή μελανόλευκη ή κ. και Δις Διαλαράου όφραοιτάτη με τουαλέττα πορτοκαλλόχρου, που κατέληγεν σε μπάνατ από γούον. Η κ. και Δις Λεκατσά έκτάκτως κομψή με τουαλέττα πράσινη σμαραγδιά. Ο κ. και ή κ. Χατζηαργύρη τουαλέττα λευκή με μπάνατ από πτερά λευκά. Η κ. Βασιλειάδη τουαλέττα μαύρη. Η κ. Μελέγκοβιτς τουαλέττα μαύρη και χρυσή. Η κ. Κ. Γκαϊλώφ πολύ εύμορφη με τουαλέττα μαύρη δαντελλένια. Η κ. Κιτροέφ τουαλέττα κομψή μαύρη. Η Δις Κανελίδη τουαλέττα εύμορφη μαύρη με έμπικρα τριαντάφυλλα.

— Προχθές γκαρντεν-παρτυ παρά τω κ. και τή κ. Κ. Διαμαντοπούλου. Η οίκοδέσποινα πολύ γοητευτική με τουαλέττα από μουσελίνα μπουά-ντε-ρόζ και μεγάλη καπέλλιν από ψάθα όμοιοζωμωφ με λουλουδία σε βαθύτερο τόνον. Η κ. Παγκάλου θαύμα ιδέσθαι, τουαλέττα από κρελ-μπανζό «ντεγκραντέ» ρόζ και καπέλλο μικρό γαργιορισμένο με άνθη στο ίδιο χρώμα. Η κ. Ν. Άποστολίδη τουαλέττα όρσοτουρηματική από μουσελιν έμπικρα με πράσινη με λουλουδία μωβ και ρόζ μαντώ, πρόσιον ζωρζέτ ντυμπλαρισμένο έμπικρα με, μοντέλλο «Βιοννε». Η Δις Λ. Γεωργιάδη τουαλέττα λευκή κρελ-ντε-σάν πλίσσέ. Η κ. Σκαρφαλάκη τουαλέττα μελισσό-πράσινη. Η κ. Καραγιαννιπούλου τουαλέττα κομφορτάτη μελισσό-λευκή. Η κ. Χατζηλαζάρου τουαλέττα μωβ ρόζ και μαντώ όμοιό-ζωμοον. Η Δις Α. Γεωργιάδη τουαλέττα λευκή.

— Προχθές χορευτική προεπερδεί παρά τή κ. Χατζανέστη. Η Δις Χατζανέστη όφραοιτάτη με τουαλέττα κρελ μπανζό-βιολιν. Ο χορός ζωρφοτάτος από τους ήχους ζωρφοτάτης τζάζ-μπάντ.

— Μεταξύ των παρεμφεθειών όφραοιτέρα ήτο ή Δις Λούση Λίττα τουαλέττα μωβ ρόζ.

- Η κομφοτέρα σιλουέττα της Δος Αιμίλιας.
- Η πλέον καλαίσθητη τουαλέττα της Δος Μαλαμίδη.
- Προαναγγέλλεται διπλωματικόν γεύμα εις την Γαλλικήν Προσβείαν και χορευτική προεπερδεί παρά τω κ. και τή κ. Α. Μεταξά.

Η Μοντζίυ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο Ο Έμπορος κ. Γεώργιος Οίκονόμου και ή Δις Όλγα Μιχ. Χρυσοπούλου έδωκαν άμοιβαίαν ύπόσχεσιν γάμου. Εις τους μνηστευέντας τό «Μπουκέτο» άπευκόταν τό έγχαρδιο συχαρητήριό του.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

ΟΙ ΦΩΝΕΣ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ...

ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ

Τά τριαντάφυλλα.—Έλάτε, τρελλά λουλουδία, 'στην άχνάδα του φεγγαριού, να χορεύουμε τόν πρώον χορό της βασιλίσσας Προτομαγιάς... Άπό τό μάγουλο των όμμορφων κοριτσιών που γλυκομειθάσανε τά χάρια των έσπαιτων και ροδίζουν από τη ντροπή, από τό κερασάνα χείλη των λιγερών παλληκαριών που δίνουνε τό πρώτο τους έρωτικό φιλή, ζέψιμα την κοκκινάδα μας, τρελλά λουλουδία !... Είμαστε καρδούλες, γλυζες καρδούλες και χτυπάμε από τη χαρά μας που ήρθε ή λουλουδένια μας βασιλίσσα... Είμαστε τά κοράλια και τά ρομπιτίνια που θά βάλη στον άσπρο της λαϊκό ή γλυζαία μας Πρωτομαγιά... Έλάτε, τρελλά λουλουδία, 'στην άχνάδα τού φεγγαριού, τού μελιχρού άνοιξιάτικου φεγγαριού...

Οί πανσέδες.—Είμαστε τά βελουδία, τά ζίτρινα, όλογάλια, λευκά βελουδία που θά στρώση 'στο άνάερο διψά της ή πολυαμνημένη μας βασιλίσσα... Είμαστε τά ζαφείρια της και τά σμιόγδια της...

Τά χρυσάνθεμα.—Λουστίζαμε 'στο χρυσάφι του ήλιου και λιμνοζοπάμε 'στο χανομένο σελινόφωτο... Η πούλια εστάλαζε άπάνω μας τά όλόχρους της δάκρυα...

Οί βιολεττές.—Μοσχοβολάμε την πιο όφρανια εσθιά μας... Φουτωνάσαμε μέσα 'στο περβόλι και περμίνουμε χάρια, χάρια από βελουδένια χερσάκια...

Οί κρίνοι.—Είμαστε τά κρίνα, τ' άλάφαστρα της πρωτομαγιάς... Είμαστε πιο άσπρα από τους χιονιότους λιμνοίς των παιδιών και πιο όφρατα από τό χιονί...

Οί μενεξέδες.—Μέσα 'στα φυλλαράκια μας παραμυθεύουμε τόν έρζομό της άνοιξης' άμειθιστο είμαστε, όλόγλυκο άμειθιστο... Μοιάζουμε στάλας από μύθο κρασί άπάνω σε πρόσινα τραπέζο-μάνηλα...

Τ' άγρόκλημα.—Σ' τους τοίχους άνωτόμοια σιορφαλώνω τά ίδω της όμορφης βασιλίσσας' χαμογέλια μας' χύνονται άφρυστες λιγωμένες μοσχοβολίες από τους άναστεναγμούς μου...

Τά γικσεμιά.—Κολυπάμε 'στο άσημ τού φεγγαριού και είμαστε ταξάκια, κίτρινα τοτάκια... Τ' άστρα δέν 'εινε λιμπερά σάν κ' έμάς και μάς ζηλεύουνε...

Οί πσοχαλιές.—Μεθάμε τόν άέρα με την ήδυσθάειά μας. Μοιράζουμε βάλαμα στις διαψαμένες φυλλοσπές, κροάμε άρώματα και νουσταλγίες... Φέριε μας τά ποτήρια σας, τρελλά λουλουδία, να σάς τά ξεχειλίσουμε από άφροσύ γλυκών κροασιών.

Οί μπρχαρίτες.—Μ' αγαπή... δέ μ' άγοπή' μ' αγαπή... δέ μ' αγαπή...

Τό φεγγάρι.—Μύρα κ' εσθιδιές, μύρα κ' εσθιδιές άνεβαίνουμε από τό χόμα' άκουμπάσ άποσταμένο σ' ένα σύννεφο και πινο μύρα κ' εσθιδιές, μύρα κ' εσθιδιές...

Τ' άστρα.—Είμαστε ή θαμνιές πουλιές 'στο βαθυκόανον πέλλο του μεσονυχτιού... Είμαστε όλόματρο περιδέραιο από άνάλαφρα έτοιμοθάνατα μαργαριτάρια...

Τά σύννεφα.—Σβίνουμε από πόθους, και όνειρευόμαστε, και χανομάστε...

Οί δροσιές.—Είμαστε τά διαμάντια και τά μπριλλιάνια, τά όλότρεμα μπριλλιάνια της γλυζαίας πρωτομαγιάς...

Η νύχτα.—Έλάτε, τρελλά λουλουδία, να ψάλουμε «Όσαννά !...» Έλάτε, τρελλά, μρωμένα λουλουδία...

Έγώ.—Μιά θλίψη βαραίνει την έξημη ψυχή μου' περπατώ μέσα 'στο περβόλι και ή άκούχη απελπισία μου σέρνεται βουβή μέσα 'στην καρδιά μου' φοβάμαι τούζ ήσκιους και τά σκοτάδια τού φεγγαριού 'εινε σά σάρβα και σά νεκροκεφαλή που όλο μορφαζει από άνεπίκτων καυμό...

Τά τριαντάφυλλα.—Ποιός 'εινε αυτός που πλανιέται σά σκέλεθρο μέσα 'στη γιορτή μας και θολώνει την χαρά μας με κροά λόγια; Ποιός 'εινε αυτός που μάς πικραίνει με φαρμακερά κλιμάματα; Έλάτε να τόν διάζουμε από τό περβόλι, τρελλά λουλουδία, να μη μάς σκοτώση τ' όνειρά μας...

Ολα μ'εξ.—Έλάτε να τόν διάζουμε, τρελλά λουλουδία... Έλάτε να τόν διάζουμε, τρελλά λουλουδία...

Ναπολέων Διακχιώτης